

MAGASINET TIL DIG DER STØTTER | JUNI 2014 | N° 43

NYT: Reddet fra
bjørne-hundekampe

5 BJØRNE FÅR NYT LIV

Reportage fra Pakistan

SIDE 4

SEN BAI HJÆLPER HUNDENE

Rabiesvacciner redder liv i Kina

SIDE 6

VAND, HVILE OG SELETØJ

Hjælp til Palæstinas æsler

SIDE 8

17.400 DYR REDDET

Efter Filippinernes tyfon

SIDE 9

Hvad betyder et navn?

Som du måske har bemærket, hedder dette magasin ikke længere WSPA News. Den 24. juni skifter vi nemlig officielt navn fra WSPA til World Animal Protection.

Hvorfor skifte navn? Ville det ikke være lettere at fortsætte under det navn, som vores støtter allerede kender?

Svaret skal findes i, at vi er en international organisation, der arbejder over hele verden. Der er dyr overalt, der har brug for beskyttelse, hvad enten det er landbrugsdyr, der lever under usle forhold, gadehunde, der er i fare for at blive masseflivet, vilde dyr, der bliver holdt i fangenskab uden mulighed for at følge deres naturlige instinkter, eller dyr, der bliver ramt af naturkatastrofer.

Folk over hele verden skal kunne genkende vores navn, hvis vi skal kunne udføre vores arbejde bedst muligt. Navnet skal i sig selv fortælle, hvad vi arbejder med - også hvis man ikke

i forvejen kender os. På globalt plan er der ikke mange, der genkender navnet WSPA, og det fortæller heller ikke klart nok, hvem vi er. World Animal Protection giver derimod et klarere billede af vores arbejde. Det vil stille os stærkere, så vi kan hjælpe endnu flere dyr verden over.

For dig gør navneændringen ikke nogen forskel. Men jeg håber, at det vil hjælpe os til at fremstå som en stærk global organisation. På den måde kan vi sammen gøre en endnu større indsats for de dyr verden over, der står både dit og mit hjerte så nært. Tak for din trofaste støtte.

Gitte Buchhave

Gitte Buchhave
Direktør
World Animal Protection Danmark

Indhold

- 03 Vi skifter navn
- 04 Nu venter det gode bjørneliv
- 06 En dag i Sen Bais liv
- 08 Et bedre liv for Samir
- 09 Hurtig hjælp da katastrofen ramte
- 10 En verden til forskel

Ansvarshavende: Sonja Ordell Johannessen

Grafisk design: BahneDesign

Tryk: PrintConnect

Oplag: 40.800

Ophavsret: Hvor intet andet er anført ved billederne, er det © World Animal Protection.

Adresseændringer: Bedes meddelt til World Animal Protection på info@worldanimalprotection.dk eller på telefon 33 93 72 12.

Forsiden: Bjørnen Reech har boet på Balkasar-reservatet i Pakistan siden januar 2012.

World Animal Protection Danmark
Amagertorv 29, 2.
1160 København K
Telefon 33 93 72 12
info@worldanimalprotection.dk

Vi skifter navn og logo

World Animal Protection. Vores nye navn fortæller klart og præcist, hvad vi arbejder med: Vi beskytter verdens dyr.

Vores navn ændrer sig - men det gør vores fokus ikke. At beskytte verdens dyr mod unødigt lidelse har altid været formålet med vores arbejde, og det vil det blive ved med at være - og fremover vil det tydeligt afspejle sig i navnet.

Når vi skifter navn til World Animal Protection, er det netop, fordi det klart fortæller, hvad vi arbejder for at opnå: Beskyttelse af verdens dyr. Det nye navn er - udover at være mere sigende for vores arbejde - nok også lettere at huske end forkortelsen WSPA. Det mener vi vil være en fordel i vores arbejde for at få sat dyrebeskyttelse på dagsordenen blandt såvel regeringer og virksomheder som blandt almindelige mennesker over alt i verden.

Du skal ikke foretage dig noget

Navneskiftet træder i kraft den 24. juni. Det kommer ikke til at betyde nogen praktisk forskel for dig, og det har ikke indflydelse på dine betalinger - uanset om du støtter os via PBS, kreditkort eller bankoverførsel. Vi er stadig den samme organisation, så vi vil stadig modtage dine indbetalinger, selvom vi har skiftet navn.

Er der noget, du er i tvivl om, er du selvfølgelig meget velkommen til at skrive til os på info@worldanimalprotection.dk eller ringe på 3393 7212.

Du gør en forskel for verdens dyr

Det er kun takket være trofaste støtter som dig, at vi kan hjælpe så mange dyr verden over. Vi håber, at du også fremover vil støtte os i arbejdet for at gøre verden til et bedre sted for dyr.

BESKYTTELSE AF VERDENS DYR

Inspirationen til vores nye logo var et kompas. Handling er omdrejningspunktet for vores arbejde, og derfor valgte vi et dynamisk logo. Pilen i kompasset kan flyttes rundt i alle retninger, så den altid peger på den handling, der er nødvendig, eller på løsningen på et problem.

Nu venter det gode bjørneliv

Deres kroppe og snuder var dækket af ar og åbne sår. Deres pels var mat og beskidt, og lyset i deres øjne var slukket. Sådan så de fem senest ankomne bjørne på Balkasar-reservatet ud efter mange år i fangenskab, hvor de var tvunget til at kæmpe for deres liv. Nu går de heldigvis en lysere fremtid i møde.

Lily nyder at bade i reservatets bassiner.

Omkring 45 pakistanske bjørne bliver stadig holdt i fangenskab og tvinges jævnligt til at deltage i bjørne-hundekampe. Vi fortsætter vores arbejde for at redde bjørnene og få stoppet kampene.

Efter redaktionens afslutning har vi modtaget den gode nyhed, at Veera, Daisy, Taara og Lily er blevet lukket ud i selve reservatet.

I efteråret 2013 flyttede fem nye beboere ind i karantæneområdet på reservatet i Balkasar i Pakistan. De er ligesom reservatets andre bjørne reddet fra grusomme bjørne-hundekampe, hvor de i årevis er blevet tvunget til kæmpe mod kamptrænede hunde.

Veera, Daisy og Maori – tre forskellige personligheder

Først på efteråret flyttede Veera, Daisy og Maori ind. 12-årige Veera og 11-årige Daisy blev hurtigt hjertevenner. "Veera elsker at kramme Daisy. De bader tit sammen, og Veera kan godt lide at lege brydeleg med Daisy og sprøjte vand på hende," fortæller Balkasars bestyrer Saheb Rahim med et smil.

De ansatte er vilde med Daisy. Saheb siger, at hun er "smuk som sit navn," der betyder 'uskyldig'. Han fortsætter: "Det er svært at tro, at hun nogensinde har været i stand til at slås. Men det var hun tvunget til i de to et halvt år, hun blev brugt i bjørne-hundekampe." I fangenskab havde Daisy ikke mulighed for at klatre – noget der ellers er en naturlig adfærd for bjørne. Nu øver hun sig i at klatre sammen med Veera, så de kan komme op i de store træer ude i selve reservatet, når de er klar til at forlade karantæneområdet.

9-årige Maori faldt ikke lige så hurtigt til som Veera og Daisy. Hun virkede deprimeret og aggressiv. "Hun var ikke meget for at spise, og hun satte sig bare i vandbassinet uden at bevæge sig. Hun legede ikke og plaskede ikke rundt i bassinet som Veera og Daisy. Men så fandt jeg ud af, at hvis jeg blødte hendes mad op i vand og satte den helt hen foran hende, ville hun gerne spise. Nu er hun begyndt at undersøge maden, hun snuser til den og spiser en masse forskelligt. Hun er også begyndt at omgås Veera og Daisy. Hver gang hun udviser normal bjørneadfærd, bliver vi så glade. For det betyder, at hun vil kunne flytte ud i reservatets hovedområde, hvor hun kan leve i naturlige omgivelser sammen med de andre bjørne," siger Saheb.

Taara og Lily – bedste venner på lyntid

Nogle måneder efter at Veera, Daisy og Maori kom til Balkasar, fulgte to andre bjørne efter. 10-årige Taara levede under elendige forhold, før hun kom til reservatet. Hun var rædselsslagen, når hendes ejer kom i nærheden af hende, fordi hun forbandt ham med at være nødt til at kæmpe for sit liv. Heldigvis gik det hurtigt fremad med hende. Allerede efter kort tid på reservatet er hun blevet aktiv, venlig og legesyg. Hun elsker vand og bader flere gange om dagen.

Der gik ikke længe, før den anden nye bjørn, Lily på 8 år, blev lukket ind til Taara. I starten var Lily bange for hende. Hun har aldrig været sammen med andre bjørne, så hun knurrede af Taara og holdt sig til sit eget hjørne af indelukket. Men snart blev de trygge ved hinanden, og nu følger Lily efter Taara, hvor hun end går og står. De to bjørne elsker at lege og putte sig sammen, og det er tydeligt, at de hygger sig i hinandens selskab.

Dag for dag kan personalet se, hvordan det går fremad med Taara og Lily. De tager på i vægt, og deres pels er blevet glansfuld. Begge bjørne er meget begejstrede over al den dejlige mad, de aldrig har smagt før. Taaras livret er kylling, mens Lily ikke kan få nok af brød og æbler.

Sidste skridt på vejen mod det gode bjørneliv

Snart vil de fem bjørne blive lukket ud i selve reservatet. Det sker lige så snart, de ansatte vurderer, at de er helt raske og parate til at kunne klare sig i det store område. I mellemtiden bliver bjørnene passet og plejet i alle ender og kanter. Dyr læger behandler deres skader, der er bassiner og planter i karantæneområdet til at stimulere deres sanser, og de får rigeligt med nærende mad og vitaminer.

Men selvom bjørnene har det godt i karantænen, er det noget helt særligt, når de endelig kan få lov til at komme ud og boltre sig på selve reservatets mange hektar land. Det kan man se, at Taara længes efter. Hver dag står hun i lang tid og kigger ud af vinduet, hvor hun kan se reservatets bjørne lege, bade, klatre og dase i solen. "Det bliver fantastisk for dem endelig at opleve friheden," som Saheb begejstret siger.

En dag i Sen Bais liv

Sen Bai fortæller om sin første dag med at vaccinere hunde mod rabies.

Rabies er et stort problem i Kina. Hvert år slår sygdommen over 2.000 mennesker ihjel. I 2013 igangsatte vi sammen med lokale folk og den kinesiske regering et vaccinationsprojekt, der skal vise, at det er en bedre måde at bekæmpe rabies på end masseaffivninger af hunde. Indtil nu har vi vaccineret cirka 80.000 hunde. Sen Bai, en af de lokale medarbejdere, fortæller her om sin første dag med rabiesvaccinationer.

7:30 Jeg er på mit kontor i Hancheng og gør mig klar til min første vaccinationsmission. Jeg skal sammen med resten af vaccinationsteamet besøge hundene i Dangjia, en lille landsby ni kilometer uden for Hancheng. Jeg har tidligere arbejdet med grise og andre landbrugsdyr og har ikke den store erfaring med hunde. Men jeg elsker hunde og har selv to. De hedder begge to Diu Diu, hvilket betyder "bortkommet" på kinesisk. Jeg fandt dem nemlig på gaden.

8:00 Mine seks kollegaer og jeg bliver ringet op af frk. Wang, vores kontaktperson i landsbyen. Alt står klar til os på torvet, så vi pakker bilen og tager af sted.

8:30 Frk. Wang møder os på torvet i Dangjia. Det er et godt sted for os at vaccinere, for det ligger centralt i landsbyen. Der står et operationsbord klar til os. Frk. Wang fortæller, at hun i går annoncerede over landsbyens højtalere, at vi skulle komme i dag. Hun håber, at der kommer mange ejere for at få deres hunde vaccineret.

8:50 Torvet er fyldt af et mylder af mennesker og hunde. Hundene løber og leger, mens ejerne småsnakker om rabiesvaccinationerne. Det er et helt nyt koncept for dem. Vi skynder os at komme i gang. Både hundene og deres ejere er glade og lette at arbejde med, så tiden flyver. På lidt over en time har vi vaccineret 35 hunde, som ser utrolig søde ud med de røde halsbånd, de får på, når de har fået deres indsprøjtning.

10:30 Pladsen er tom og stille. Frk. Wang mener, at der er 70 hunde i landsbyen, og indtil nu er kun halvdelen blevet vaccineret. Hun annoncerer to gange vores tilstedeværelse over højtalerne, men der dukker ikke flere hunde og ejere op. Frk. Wang er bekymret for, at nogle af landsbyboerne ikke kommer, fordi de ikke forstår, hvor alvorligt et problem rabies er. Vi snakker lidt frem og tilbage og beslutter at ændre vores fremgangsmåde. Vi deler os op i to grupper og går fra dør til dør med vores vacciner og røde halsbånd.

11:30 Min gruppe får hurtigt vaccineret ni hunde efter at have besøgt 30 huse. Men da vi mødes med det andet hold, fortæller de, at de er stødt på et problem. Problemet er "onkel Dang" - en ældre og noget stridslysten herre. Han ville ikke lukke dem ind og påstod, at han ikke havde nogen hunde, selvom de kunne høre dem gå inde i huset.

Vi beslutter, at min gruppe sammen med frk. Wang skal gå derhen og prøve at overtale ham. Onkel Dang er bestemt ikke glad for at se os, men vi bliver stående i hans døråbning og forklarer igen og igen, hvorfor det er vigtigt at sætte en stopper for rabies, og at vaccinationer er en langt bedre løsning end masseaffivninger.

Til sidst giver han sig heldigvis. Han viser os sine to dejlige hunde: A-Huang, en stor gylden hund, og A-Hui, en lille grå hund. Da vi har vaccineret dem, er onkel Dang en omvendt mand, og han tilbyder os te som tak. Vi er desværre nødt til at takke nej, da der er flere hunde, vi skal nå at vaccinere.

12:30 Vi går en ny runde på torvet og i landsbyen og finder 10 hunde til, vi kan vaccinere. Da jeg kigger på mit ur, er klokken allerede blevet 14:50. Så er der ikke noget at sige til, at min mave rumler!

15:00 Over en hurtig frokost snakker vi om, hvad vi har opnået i dag. Vi har vaccineret 66 hunde. Der er cirka 10 hunde tilbage, der ikke er blevet vaccineret, fordi deres ejere ikke er hjemme. Vi beslutter at komme tilbage en anden dag og vaccinere de sidste.

16:00 Vi kører tilbage til kontoret, hvor vi planlægger næste dags mission. I morgen skal vi til Guozhuang, en anden lille landsby med omkring 70 hunde.

18:00 Efter en lang arbejdsdag tager jeg hjem til min familie. Jeg bliver mødt i døren af mine Diu Diu'er, som hopper op og ned af begejstring. I morgen venter en ny dag med vaccinationer.

I de tre områder af Kina, hvor pilotprojektet med rabiesvaccinationer kører, har vi vaccineret omkring 80.000 hunde.

Det røde halsbånd viser, at hunden er vaccineret mod rabies.

Lokale dyrlæger, der er blevet undervist af WSPA, sikrer sig, at hvalpen her er beskyttet mod rabies.

Et bedre liv for Samir

Æsler og muldyr er uundværlig arbejdskraft i Palæstina. Men mange af dem lider hver dag, fordi ejerne ikke ved, hvordan de skal passe dem. Den mobile dyrlægeklinik i Betlehem har hjulpet tusindvis af arbejdsdyr til at få et bedre liv. Samir er et af de muldyr, der har fået hjælp.

Dr. Yousef undersøger et arbejdsæsel.

Tak til alle jer, der valgte at give penge til arbejdet med æslerne i Palæstina, da vi for nylig skrev til jer. Der er stadig mange æsler og muldyr, der har brug for hjælp - men takket være jeres gavmilde støtte kan Dr. Yousefs mobile klinik nu nå ud til langt flere arbejdsæsler i nød.

Muldyret Samir havde opført sig mærkeligt i flere dage, da hans ejer David bragte ham til den mobile dyrlægeklinik i Betlehem. Klinikken drives af den WSPA-støttede organisation Palestine Wildlife Society (PWLS). Dyrlægen dr. Yousef var rystet, da han tog Samirs seletøj af og opdagede et dybt, betændt sår, der dækkede begge muldyrets skuldre. Dr. Yousef forklarede David, at seletøjet var for stort og måtte have gnedet smerteligt mod Samirs skuldre i ugevis.

Dr. Yousef behandlede såret og ordinerede hvile, så Samir kunne få tid til at komme sig. Kamal, projektets lokale kontaktperson, besøgte efterfølgende David og Samir hver dag for at hjælpe med at pleje såret. Han viste også David, hvordan han kunne lave nyt seletøj i den rigtige størrelse. Nu er Samir kommet sig helt og har velsiddende læderseletøj på, som David har lavet. De to besøger stadig jævnligt den mobile klinik, så Samir kan få regelmæssige sundhedstjek.

Både æsler og ejere får hjælp

Samir er bare et af de tusindvis af muldyr og æsler, der er blevet hjulpet af PWLS' mobile dyrlægeklinik. Klinikken tilbyder gratis behandling af syge og skadede arbejdsdyr. Hver uge kører klinikken rundt og behandler hundredvis af arbejdsæsler og -muldyr, der lider fra alt fra hedeslag til halthed og tryksår. Mange ejere ved ikke, hvordan de bedst holder deres dyr sunde og raske. Dyrene arbejder for hårdt fra en for tidlig alder, de får ikke nok at drikke, og de går med seletøj, der passer dårligt - nogle gange sidder det så stramt, at kæderne er vokset helt ind i huden.

Æslerne og muldyrene er ikke tjent med at lide. Og deres ejere har brug for arbejdsdyr, der kan holde i mange år. Så det er til gavn for alle parter, når medarbejderne på klinikken underviser ejerne i, hvordan de kan passe bedre på deres dyr. De får også udleveret førstehjælpskasser, og mange ejere kan nu selv behandle mindre sår og skader. WSPA fortsætter med at støtte PWLS og vil gerne hjælpe dem med at udvide arbejdet til andre områder i Palæstina, så endnu flere hårdt arbejdende æsler og muldyr kan få den hjælp, de har brug for.

Hurtig hjælp da katastrofen ramte

Da den værste tyfon i Filippinernes historie ramte landet i november 2013, mistede tusindvis af dyr livet. Men takket være økonomisk støtte fra dyrevenner over hele verden kunne vi sørge for at redde mange tusinde dyr, der ellers ville være døde af sult eller sygdom.

Den fattige lokalbefolkning i de områder, der var værst ramt af tyfonen, er afhængige af deres høns, grise, geder og køer for at overleve. Da vores nødhjælpshold ankom, blev de mødt af synet af syge og sårede dyr overalt, der søgte efter mad. Og det var ikke kun landbrugsdyrene, der var ilde tilredt - også folks katte og hunde havde hårdt brug for hjælp. I en katastrofesituation er kæledyr til stor trøst for deres ejere og kan give dem håb for fremtiden.

Kæledyr skal også have hjælp

I landsbyen Mamarang Sapa kom tre drenge hen til en af vores mobile dyrlægeklinikker med deres hunde i favnen. Hundene var Liney på et år, den lille grå hvalp Lance, der kun var en måned gammel, og et par hvalpe på to måneder ved navn Brownie og Blackie. Både drenge og hunde var tynde og medtagne.

Lineys ejer, 11-årige Riley, fortalte, hvor angst han havde været, da tyfonen ramte. "Jeg var bange for, at vores hus ville blive ødelagt og at vi alle sammen ville dø - også Liney." De to andre drenge, Jomar og Marjo, frygtede for deres hvalpes liv, fordi de stadig var så små. Dyrlægerne gav hundene vitaminindsprøjtninger og ormekur, og de gav drengene mad med hjem til både deres familier og hundene. Da drengene fik at vide, at Liney, Lance, Brownie og Blackie nok skulle klare den, lyste deres ansigter op. Marjo knugede Brownie og Blackie ind til sig og sagde "Salamat" (tak) igen og igen.

10-årige Jomar venter på, at dyrlægen skal behandle hans hvalp Lance.

Beskyttelse til dyrene nu og i fremtiden

I ugerne efter tyfonen sørgede vi for dyrlægehjælp, foder og medicin til over 17.400 dyr, og vi uddelte nødhjælpssækker med bl.a. antibiotika, smertestillende medicin og ormekur. Med én nødhjælpssække kan en dyrlæge behandle ca. 100 køer, 50 bøfler eller 200-300 grise. Da behovet for akut hjælp stilnede af, gik vi i gang med at hjælpe lokalbefolkningen med at bygge underjordiske beskyttelsesrum til deres dyr. Så når fremtidige tyfoner rammer, vil titusinder af dyr kunne redde livet under jorden, og deres ejere vil ikke stå tilbage uden livsgrundlag.

Det var kun muligt at træde til med så hurtig og så vidtræk-kende hjælp takket være den gavmilde støtte, vi modtog. Tak til alle jer, der støttede vores indsats på Filippinerne - jeres donationer betød forskellen på liv eller død for tusindvis af dyr.

En verden til forskel

I 2013 kunne vi takket være din støtte hjælpe mere end en million dyr og deres ejere i 14 forskellige naturkatastrofer. Vi har samtidig rådgivet regeringer, humanitære organisationer og lokalsamfund om udvikling af planer til beskyttelse af mennesker og dyr i fremtidige katastrofer. Her er et lille udpluk af de indsatser, din støtte har været med til at gøre mulige.

©WSPA / Gregory Low

Filippinerne

Vores nødhjælpshold blev mødt med glædestårer, da de ankom til Filippinerne i november efter tyfonens rasen. I de følgende uger hjalp vi over 17.400 sårede og sultne landbrugs- og kæledyr. Vi er nu i gang med at hjælpe lokalsamfundene og deres dyr med at komme på fode igen.

Etiopien

I 2013 finansierede vi et forskningsprojekt om forholdene for dyrene i landets flygtningelejre og den vigtige rolle, dyrene spiller, når flygtningenes liv skal genopbygges. Vi håber, at denne forskning kan overbevise regeringer og humanitære organisationer om, hvor vigtigt det er at indtænke dyrene i lejrenes drift.

Australien

Sammen med den australske regering afholdt vi i september et møde, der resulterede i en banebrydende beslutning. Delegerede fra alle niveauer i regeringen, kvægindustrien, dyrlæger og dyrebekyttelsesgrupper enedes om at bakke op om nationale planer, der skal sikre dyr i fremtidige katastrofer.

Ecuador

Vi reddede mere end 7.000 dyr - herunder heste, grise, køer, høns og hunde - fra sult og sygdomme, da oversvømmelser i maj 2013 raserede en række lokalsamfund i Santa Ana Canton i Ecuador. Sammen med vores partnerorganisation Proteccion Animal Ecuador (PAE) skaffede vi dyrlægehjælp, mad, medicin og vitaminer til dyrene.

©WSPA / Simon de Trey-White

Indien

Vi har arbejdet i Indien gennem flere år og har reddet hundretusinder af dyr efter naturkatastrofer. Vi har desuden hjulpet en lang række lokalsamfund med at udvikle katastrofeplaner. I februar underskrev 28 indiske stater en banebrydende aftale om at tænke dyr ind i deres katastrofeberedskaber. Det vil gøre en kæmpe forskel for milliarder af indiske dyr og de mere end 800 millioner mennesker, der er afhængige af dem som livsgrundlag.

©WSPA / Valerie Martin

Genève

Da FN i maj 2013 holdt en konference om risikonedbringelse i forbindelse med naturkatastrofer, fremførte vi vores budskab om, at dyr ikke må blive katastrofernes glemte ofre. Repræsentanter for myndighederne i staten Chihuahua i Mexico hjalp os med at illustrere principperne for katastrofehandtering. Chihuahua har i flere år været ramt af livstruende tørke, og de lokale myndigheder har samarbejdet med os om at beskytte dyrene, som de lokale beboere er afhængige af for at klare sig.

Peru

I september var tusinder af alpakaer og andre dyrs liv truede, da Peru blev ramt af store snestorme og voldsomt frostvejr. Vores nødhjælpshold sørgede sammen med Perus regering og lokale dyrebekyttelsesorganisationer for mad, medicin og dyrlægehjælp til mere end 30.000 dyr og deres fattige ejere.

Læs mere

På vores animals in disasters-blog kan du læse førstehandsberetninger fra vores dedikerede medarbejdere, der arbejder med katastrofehjælp i felten. Du finder bloggen på animalsindisasters.typepad.com

Din arv – dyrenes fremtid

Bjørnen Sihu blev reddet fra grusomme bjørne-hundekampe i Pakistan i 2012. Nu nyder hun livet i et af vores naturreservater.

Hvert år giver vi bjørne som Sihu og tusindvis af andre dyr et bedre liv. For os er et enkelt dyr der lider, ét for mange. Over hele verden kæmper vi for at stoppe dyremishandling og skabe bedre velfærd for dyrene, hvad enten der er tale om vilde dyr, landbrugsdyr, gade-dyr, eller dyr der rammes af naturkatastrofer.

Din arv kan sikre dyrene en lysere fremtid

Vi er meget taknemmelige, når nogen betænker vores arbejde for dyrene i deres testamente. Enhver arv, uanset størrelsen, gør en forskel.

Vi er fritaget for at betale arveafgift, så hele beløbet går til vores arbejde for at gøre verden til et bedre sted for dyr.

► **Du kan helt uforpligtende bestille en folder**
om arv og testamente på
info@worldanimalprotection.dk eller **3393 7212**.

**BESKYTTELSE AF
VERDENS DYR**